Dundadznieks

Nr. 17 (122) septembris **Dundagas novada pašvaldības izdevums**

www.dundaga.lv

2. lpp. **Pēc 100 dienām. Saruna ar novada domes priekšsēdētāju.**

2. lpp. **Mēs — Saeimas ārkārtas vēlēšanās.**

3. lpp. **Mašīnu un traktoru staciju atceroties.**

4. lpp. **Kas notiek bijušajā MRS?**

4. lpp. **Zeltainajām Kolkas šprotēm — *sudrabs*!**

6. lpp. **Lai ikvienā uzplauktu talanta brīnumpuķe!**

Redaktora vārdi

Skaitļu valoda

Pārmaiņas pēc pavisam lietišķi. No 1. X var parakstīties uz preses izdevumiem 2012. gadam, arī *Dundadznieku*. Galvenie skaitļi paliek nemainīgi. Arī nākamgad iznāksim divreiz mēnesī, tikai jūnijā un decembrī — vienreiz, nemainīga arī cena: Ls 0, 45 par avīzi pašvaldības veikalos, Ls 0,40 par numuru jeb Ls 0,80 mēnesī, pasūtot pastā. Ļaužu maciņi biezāki nekļūst, dzīves dārdzība pieaug, bet mūsu avīzes cena — ne. Priecājamies par katru lasītāju, arī to, kas pagaida nedēļu, lai informācija noguļas, un izlasa internetā, tomēr vēl vairāk priecāsimies par ikvienu, kas atļaujas abonēt *Dundadznieku* vai nopirkt uz vietas, tā atbalstot kopējo lietu.

Un nu — *Latvijas pasta* apstiprinātais grafiks 2012. gadam — datumi, kuros avīzei jābūt nodotai Talsu pasta nodaļā. Attiecīgās dienas pēcpusdienā avīze būs Dundagas centrā, kādu dienu vēlāk — pārējās novada tirdzniecības vietās un pastkastītēs: **12. un 26. I, 9. un 23. II, 8. un 22. III, 4. un 19. IV, 10. un 24. V, 18. VI, 12. un 26. VII, 9. un 23. VIII, 6. un 20. IX, 11. un 25. X, 8. un 22. XI, 19. XII.** Uz tikšanos!

Alnis Auziņš

Dzejas laiks, pašu laiks

Septembrī godinām Raini un dzeju. Arī — literatūru vispār, lasīšanu, klausīšanos, pārdomas un ... pašu līdzdarbošanos. Šķiet, ka mūsu novadā tas izdevās gluži labi.

• *Dzeju lasa Laila Pabērza.* *Ineses Dāvidsones foto*

Dzejas ozoliņš Kolkā

23. IX plkst. 19.00 Kolkas tautas nama un bibliotēkas radošie ļaudis vietējā mūzikas skolā aicināja uz sarunu par dzeju uz literatūru.

Kā uzsvēra pasākuma rīkotāji, dzeja tāpat kā mūzika un māksla atklāj cilvēka redzējumu uz lietām un norisēm no sava — vairāk vai mazāk īpaša — skatījuma. Šajā vakarā patiesi priecēja rudens ziedi, sveču liesmas, kūpoša tējas tase, dzeja, mūzika, kopība.

Savā iekšējā pasaulē ļāva ielūkoties Laila Pabērza, Māris Podiņš, Diāna Bergmane, Ausma Pētersone. Tabita Runce pati nebija ieradusies, viņas dzeju, tāpat nesen mūžībā aizgājušās Veltas Ķierpes vārsmas lasīja kolēģes. Poētisko sadaļu noslēdza Gunārs Anševics. Ietvars bija visai ietilpīgs — no dabiska mulsuma (M. Podiņš) līdz drastiskam tiešumam ar zināmu humora piešprici (G. Anševics). Savukārt avīzes redaktors nolasīja dažus domu graudus jeb «vigas un kangarus».

Vēl visi nodziedāja vairākas tautā iemīļotas dziesmas, kā *Nāk rudentiņis*, *Liepas satumst*, *Kamolā tinēja*. Kā sacīja Olita Kalna, dzejas ozoliņš ir iestādīts. Lai tas aug un kuplo!

Akrostihi Dundagā

Vairākas nedēļas Dundagas vidusskolas audzēkņi un novada deputāti segloja Pegazu, lai radītu īpašu dzejas paveidu — akrostihu. Proti, dzejoli, kura rindu pirmie burti stateniski veido kādu vārdu.

Centrālās bibliotēkas vadītāja Ruta Emerberga jau pirms vairākiem gadiem mudināja vidusskolas audzēkņus rakstīt akrostihus, pēc tam sarīkojot darbu izstādi bibliotēkā. Vienkārši un asprātīgi, kā papildus uzrunāt cilvēkus *dzejiski*, kā vēl ieziņkārot. Varbūt kāds skolasbērns, šādi pamudināts, ieinteresētām acīm palūkosies arī uz nopietno dzeju. Kas zina, kādā patiesi atraisīsies līdz šim pie neuzdrīkstēšanās slitas piesietais dzejas kumeliņš. Apsveicama ir tāda pabikstīšana — parotaļāties ar vārdu! Tā neuzbāzīgi atklājas dzimtās valodas iespējas, ko ikdienā diemžēl visai bieži dzenam uz priekšu ar steigas pātagu, iegrožojam paviršības iemauktos un bailības laužņos. Bet Pegazu jau ierastības ratos neiejūgsi!

Šogad Ruta rosināja ar vertikālo vārdu BIBLIOTĒKA. Lūk, daži iesūtītie darbi!

Alnis Auziņš

Brālim pieķēries pie rokas
Iešu pirmoreiz uz skolu.
Bet, ja slāpes mani mocīs?
Līdzi paņemšu es kolu!
Iešu es ar mērķi lielu —
Odu sacerēt par skolu.
Tāpēc sapnis man ir viens:
Ērti apsēsties uz sola,
Kājas izstiept dzejas pozā,
Augšā palaist odu priekam!
Irina Jānberga, deputāte

Bija skaisti dzejolīši —
Izlasīju.
Bija jaukas pasakas —
Lasīju.
Iejutos es visos tēlos.
O, cik jautri bija tas!
Tēli bija visādi —
Ērmīgi un ļauni,
Kārtīgi un labiņi.
A tev patīk iejusties pasaku un dzejoļu tēlos?
Nils Kuģinieks, 2. b klases skolēns

Burkāns bieti bildināja,
Iedomājies — kas par pāri!
Bietei nosarkst visi vaigi,
Labāk garšo abi svaigi!
Izskats visiem mulsinošs.
Otrs pāris jau nav labāks,
Tikai viens par otru zaļāks.
Ērmīgs šogad garais gurķis,
Kabacis vis ar nav muļķis,
Abiem degunvietā — puļķis!
Regīna Rūmniece, deputāte

Brālītis ar māsiņu
Iedomājas lielu domu:
Badīties ar kazlēnu,
Lielīties ar gailēnu,
Ieņurkot ar pīlēnu,
Ostīties ar kucēnu,
Trakoties ar kaķēnu,
Ē, bet ko tad nu?
Kaimiņiene nāk ar slotu,
Aši, aši bēgam nu!
Alise Ceple, 3. a klases skolniece

Bija, un pilij Dundagā būt,
Ir daudz tajā grāmatu glabāts.
Bet laiki mainās,
Laiki labāki kļūst.
Ir daudz grāmatu nākušas klāt,
Otra dzīve tām jaunajā mājvietā dota.
Tevi te gaida ikbrīd!
Ērti iesēdies krēslā,
Klusi sapņo pie sevis un
Apjūsmo nākotni savu.
Valdis Rande, deputāts

Dundagā

30. IX tirgus laukumā Miķeļdiena.

15. X plkst 14.00 un 18.00 pilī izrāde *Emīlija Benjamiņa*. Biļešu cena Ls 6.

Kolkā

1. un 2. X Kolkasragā Putnu dienas.

1. X salidojums Kolkas skolā.

7. X plkst. 19.00 Kolkas tautas nams pēc remonta sāks darbu ar izrādi *Bērziņš JEB izejas nav* pēc Gunta Pilsuma darbu motīviem. Biļešu cenas: pensionāriem, invalīdiem un jauniešiem līdz 15 gadiem — Ls 2,5; pārējiem iepriekšpārdošanā no 12. IX Kolkas pagasta pārvaldē un Dundagas Kultūras pilī — Ls 3; pasākuma dienā norises vietā — Ls 4.

15. X plkst. 14.00 tautas namā pensionāru padome *Sarma* aicina uz Rudens balli. Ciemosies draugi — Rojas pensionāru klubiņš *Liedags*, Lubes *Labākie gadi*, Pastendes *Irbenājs* un Valdemārpils *Varavīksne*. Par mūziku gādās Laimonis Zemels. Ieeja Ls 1.

Skaidro lietpratējs

Jābūt nemitīgai attīstībai

Saruna ar novada domes priekšsēdētāju Guntu Abaju

— Šomēnes aprit simt dienas, kopš tu esi pašvaldības vadītājas amatā. Kā esi iejutusies?

— Pašvaldības darbs man nebija svešs. Attīstības nodaļā strādāju ar attīstības plāniem un programmām. Šajā darbā nācās saskarties ar daudziem pašvaldības darbiniekiem, tomēr tas bija no cita redzes viedokļa.

Simtprocentīgi simt dienās visu neesmu apzinājusi. Esmu mēģinājusi pāriet pie plānveida darbības, saprast kopainu un plānot arī politisko attīstību. Tas saistās gan ar finanšu lietām, gan ar pakalpojumiem, kas pašvaldībai jāsniedz iedzīvotājiem. Esmu lūkojusi izprast, kur vajadzīgi uzlabojumi, lai pašvaldība strādātu pilnvērtīgi un efektīvi.

To darām kopā ar izpilddirektoru. Protams, dažādi neplānoti notikumi prasa tūlītējus risinājumus. Plānveida darbību ietekmēja arī izpilddirektora nomaiņa. Tagad varu teikt, ka jaunā izpilddirektora izvēle bijusi veiksmīga.

Kopējo darbu mazliet traucēja arī tas, ka ilgāku laiku nebija Attīstības un plānošanas nodaļas vadītāja. Nodaļas darbinieki šajā laikā ir strādājuši ar pārslodzi. Tagad konkurss ir noticis un ir izraudzīts jauns vadītājs — Lauris Laicāns. Virzīt novada Attīstības plānu ir ļoti svarīgi, tāpat būtiski ir sagatavot investīciju plānu nākamajam Eiropas Savienības programmēšanas periodam. Priecājos par stāža ziņā jauno speciālistu Dairi Runci, kas uzņēmās vadīt Dundagas pagasta teritorijas plānojuma grozījumus.

— Kas konkrēts ir padarīts, kādas iestrādes tuvākiem vai tālākiem darbiem?

— Ar speciālistiem esam strādājuši pie investīciju projektiem. Pirmkārt, runa ir par Kolkas tautas nama remontu, kam vajadzēja papildfinansējumu, lai septembrī visus remonta darbus pabeigtu. Līdz septembra beigām jāpabeidz arī Kubalu skolas projektā plānotie darbi.

Esam virzījuši uz priekšu Dundagas estrādes projektu. Diezgan ilgs laiks pagāja, lai noslēgtu nomas līgumu par teritorijas iznomāšanu no a/s *Latvijas valsts meži*. Estrādes vietas izraudzīšanai ir svarīgi divi apsvērumi. Parks ir arī kultūrvēsturisks piemineklis, un svarīgi ir neizjaukt tā arhitektūru. Ieteikumus ir sniedzis Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas parku speciālists. Ir dotas norādes, kur estrādi varētu būvēt. Otrs būtisks apsvērums ir akustika. Te jāņem vērā arī estrādes lielums, cik dziedātājiem, dejotājiem un skatītājiem to vajadzēs. Līdzekļi ir jāiegulda saprātīgi.

— Kad jaunajā estrādē varēs dziedāt un dejot?

— Projekts jāīsteno divos gados. Kopējais finansējums ir 65 337,26 lati, no tā lielākā daļa ir Eiropas Savienības (ES) projekta līdzekļi – 90%, pašvaldībai jāiegulda desmit procenti un PVN daļa.

Vēl par projektiem. Diezgan problemātiski būs pabeigt Kolkas sporta zāli. Esam gan iesnieguši projektu Lauku atbalsta dienestā, bet tam ES un pašu ieguldījums ir apgrieztā proporcijā. Turklāt līdz 2020. gadam jāmaksā iepriekšējais kredīts. Daudz izmaksās arī uzturēšanas izmaksas. Par šiem jautājumiem speciālistiem un deputātiem vēl jādiskutē.

Aktuāla ir Dundagas ūdenssaimniecības projekta otrā kārta un Kolkas ciema ūdenssaimniecības projekts. Ir piešķirts ES finansējums, ir veikta tehniski ekonomiskā izpēte un sagatavots tehniskais projekts, bet, saņemot tehnisko projektu, redzam, ka summa ir gandrīz četrreiz lielāka nekā pašlaik mums piešķirtais finansējums. Noris sarunas ar Vides ministrijas speciālistiem un tehniskā projekta izstrādātājiem, cik pamatotas ir lielās izmaksas.

Gribam atbalstīt zivju pārstrādes uzņēmumu Kolkā, kur jābūt attīrītiem notekūdeņiem. Lai to panāktu, attīrīšanas iekārtās jāiegulda ļoti liela nauda. Sarunās vismaz panācām, ka ir iedots laiks diskusijām.

Deputāti uzdeva izpilddirektoram novērtēt mūsu nekustamo īpašumu stāvokli, kādās būvēs kādi ieguldījumi ir vajadzīgi. Piemēram, Dundagas bērnudārza jumta remonts. Šādi būtu jāpārskata visi pašvaldības īpašumi. Tas ir svarīgi, veidojot nākamā gada budžetu un plānu nākamajiem gadiem.

Par skolām. Skolēnu skaits samazinās visur valstī, arī mūsu novadā. No pirmā janvāra Kolkas mūzikas skola pārtaps par Dundagas Mākslas un mūzikas skolas filiāli, jo valsts nefinansē mācību iestādi, ja tajā ir mazāk par 30 audzēkņiem. Tagad audzēkņus un mācību programmu tas nekādi neietekmēs.

> «Speciālists nevar būt vienkārši izpildītājs. Tad tas nav speciālists. Allaž ir jādomā uz priekšu, par attīstību».

Kolkas pamatskolā arī samazinās skolēnu skaits. Kolkā skola būs vienmēr, jo Dundaga atrodas pārāk tālu, lai sākumskolas bērni brauktu uz to.

— Un par skolēnu pārvadājumiem?

— Augusta sēdē deputāti lēma, ka simtprocentīgi jāapmaksā arī vidusskolēnu nokļūšana līdz skolai un atpakaļ mājās. Pēc Ministru kabineta noteikumiem, ja ir sabiedriskais maršruts, tad jāizmanto tas, ja nav, tad jāved ar skolēnu autobusu. Deputāti ir lēmuši un ir vienošanās ar pārvadātāju, ka pamatskolas audzēkņiem izsniedz braukšanas kartes, tas nozīmē, ka vecākiem nauda nav jādod. Savukārt vidusskolēniem ir braukšanas kartes braucieniem uz skolu, bet mājupceļā jāpērk biļete, jo vakaros nodarbību un pasākumu dēļ viņiem diezgan bieži gadās aizkavēties. 10. līdz 12. klašu audzēkņi mājupceļa biļetes iesniedz skolai, un tās apmaksā. Ir noteikts, ka tiem jauniešiem, kas dzīvo internātā un brauc pirmdienās un piektdienās, arī jāpērk biļetes un pēc tam tās jāiesniedz, lai apmaksātu. Skolēnu braukšanas izdevumus apmaksā no pašvaldības budžeta.

Deputāti diskutēja, ka skolai tuvāko māju bērni, kas dzīvo 3 km attālumā, bieži vien dodas mājās ar kājām un neizmanto autobusu, par ko ir samaksāts. Tā iespējams ir labos laika apstākļos maijā un septembrī, bet pašvaldībai ir jānodrošina droša skolēnu ierašanās skolā un mājupceļš. Ziemā, kad ir sniegs, un tumšā laikā bērniem citādi nav iespējams droši pārvietoties pa lielceļu.

Jauniešu mītne Dundagā ir bez maksas. Kolkā ir internāts, kas vairāk ir sociāla rakstura iestāde, un tajā uzņem bērnus no riska ģimenēm vai maznodrošinātām ģimenēm ar Sociālā dienesta un Bāriņtiesas atzinumu. Tādiem iemītniekiem pašvaldība apmaksā uzturēšanos. Internātā mīt arī bērni bez šāda atzinuma, un tad vecākiem jāmaksā pašiem par ēdināšanu.

Pašlaik spriežam par Sociālā dienesta funkcijām, uzaicinot diskutēt arī pansijas *Ziemeļkurzeme*, biedrības *Stacija* un bērnu dienas centra *Mājas* pārstāvjus. Esam iepazinušies ar Sociālo dienestu Rojas novadā, kas savu darbību skata no kopienas teorijas viedokļa, raugoties uz sabiedrību kā vienotu veselumu. Par to ir lietderīgi padomāt. Jo labāks ir sociālais darbs, jo mazāk vajadzēs sociālo palīdzību mantā un naudā.

Svarīga ir grāmatvedības pāreja uz jaunu datorprogrammu, nākamgad jau vajadzētu strādāt ar jauno programmu. Līdz šim arī neesam pilnīgi izmantojuši lietvedības sistēmu.

— Vai tev ir bijis laiks paraudzīties uz speciālistiem, dažādu jomu pārzinātājiem?

— Iestāžu un struktūrvienību vadītājiem ir jādomā par viņiem uzticētās jomas attīstību. Neviens nedrīkst stāvēt uz vietas. Citādi neīstenosim mūsu galveno uzdevumu — efektīvu pārvaldību. Jābūt nemitīgai attīstībai. Speciālists nevar būt vienkārši izpildītājs. Vienmēr ir jādomā uz priekšu. Jāpaplašina redzesloks. Attīstības plānu rakstot, arī jāskatās desmit gadus uz priekšu.

— Kas notiek ar Attīstības plānu?

— Līdz šim paveiktais ir apkopots, tagad to visu vajadzēs turpināt jaunajam Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājam.

— Kā vadītājiem neieslīgt rutīnā?

— Jābrauc pieredzes apmaiņās. Kopīgi jādiskutē. Jāapspriežas ar izpilddirektoru. Šie jautājumi ir viņa un arī Attīstības un plānošanas nodaļas vadītāja pārziņā. Jāizzina iedzīvotāju, uzņēmēju, pakalpojumu saņēmēju viedoklis. Vienmēr derētu atcerēties par savstarpējām saiknēm. Mēs esam reģiona, valsts, Eiropas Savienības sastāvdaļa.

Pašlaik esam atsākuši risināt daudzdzīvokļu māju apsaimniekošanas jautājumu. Rosināsim iedzīvotājus izraudzīties daudzdzīvokļu māju saimniekus.

> «Derētu atcerēties savstarpējās saiknes. Dundagas novads nav nekas atsevišķs. Mēs esam reģiona, valsts, Eiropas Savienības, pasaules sastāvdaļa».

Drīz izsludinās iepirkumu par atkritumu apsaimniekotāju bijušā Talsu rajona teritorijas novados. Līdz šim mūsu pašvaldība šajā nozarē diemžēl nav iesaistījusi visus atkritumu radītājus, un tas nozīmē liekus izdevumus. Tas viss saistās: daudzdzīvokļu mājā daudz kas ir kopējs, un mājas iedzīvotājiem ir jāvienojas par vienotu skatījumu.

Būvvaldē vajag reģistrēt visas dabā esošās būves. Tā visa ir sabiedriskā kārtība, kas ir daudz plašāks jēdziens nekā tikai policista tiešais darbs, jo ietver īpašumu apsaimniekošanu, saistošo noteikumu ievērošanu.

— Un ir droši vien kas tāds, ko nevar ietekmēt vai ko grūti ietekmēt?

— Visā valstī sarūk iedzīvotāju skaits. Daudz izbraukušo, bet pašreizējo demogrāfisko bedri ietekmē arī abi pasaules kari. To mums nav iespējams mainīt.

Kolkā ir tukši dzīvokļi, bet novada lielākais darba devējs vadā strādniekus no cituriene. Tas nav izdevīgi ne uzņēmējam, ne pašvaldībai. Ja ir darbs, tad jādzīvo uz vietas. Jā, tie nav uzreiz atrisināmi jautājumi, bet tie jāpatur mūsu rūpju lokā. Tāpat jādomā, kā piesaistīt ES finansējumu. Valsts piešķir finansējumu tikai ES projektu atbalstam.

— Kas sakāms par Dundagas tautas nama nākotni? Izsole ir pārtraukta.

— Jā, tā lēma deputāti. Arī lielie svētki jūnija sākumā parādīja, cik svarīgi, ka estrādes tuvumā ir vieta, kur novietot transportlīdzekļus. Ja pārdotu namu, tad kopā ar zemi, un tas vairs nebūtu tik vienkārši. Turklāt neatkarīgi eksperti atzinuši, ka jumta konstrukcijas nav tik sliktā stāvoklī, jāmaina tikai tā segums. Daļu nama jau apsaimnieko draudze *Prieka vēsts*. Esmu runājusi ar jauniešiem, arī viņi saskata šo ēku par savām interesēm perspektīvu. Varbūt tur varētu rast mājvietu mazie uzņēmēji. Jāraksta projekti, jārod risinājumi. Pārdodot iegūtā nauda neatsvērtu nama izmantošanu nākotnē.

— Tu pieskāries jauniešu jautājumam. Mums nav ne sporta, ne jauniešu dzīves vadītāja. Es tos abus saskatu kā tuvus amatus un ļoti vajadzīgus, lai jaunus cilvēkus piesaistītu dzimtajai vietai.

— Ir atjaunota Sporta komiteja, un nākamā gada budžetā jāparedz sporta organizatora amata vieta. Tāpat jādomā par jauniešu līderi. Rojas novadā jauniešu vadītājs ir reizē sociālā darba veicējs. Bet mums nav jākopē, jādomā pašiem.

— Trūkst arī speciālista starptautiskās sadarbības kopšanai. Un pagājusi pirmā sezona, kopš Dundagas Tūrisma informācijas centrs ir zem *Kolkasraga* karoga.

— Aprunājoties ar Alandu Pūliņu un Jāni Dambīti, šķiet, ka lietderīgi būtu atgriezties pie agrākās kārtības. Vēl jāapkopo dati par aizvadīto tūrisma vasaru, bet pašlaik šķiet, ka gaidīto uzlabojumu nav, gluži otrādi, Dundagas vārds vairs neizskan tā, kā agrāk. Ir izveidojusies laba sadarbība, tā jāturpina.

Speciālists starptautiskajai sadarbībai neapšaubāmi ir vajadzīgs.

— Grozījumi skāruši SIA *Veselības centrs*.

— Ir grozīti tā statūti, un tagad ir divi valdes locekļi: Valdis Rande — priekšsēdētājs un Agita Vāgenmeistare. V. Rande ir uzrakstījis atlūgumu. No esošajiem darbiniekiem pats kolektīvs izraudzīs jauno valdes locekli.

— Ar saskarsmi sākām, ar to arī beigsim. Vairs nav pirmdienu sanāksmju — nozaru vadītāju tikšanās pie izpilddirektora.

— Tas arī ir izpilddirektora darba organizēšanas jautājums. Jaunais izpilddirektors uzskata, ka lietderīgāk ir tikties pa nozaru grupām, aplūkot konkrētus jautājumus. Tādas tikšanās jau bijušas par sociālo darbu, māju apsaimniekošanu, ūdensprojektu. Ikdienā katrs dara savu darbu un vajadzības gadījumā apspriežas ar izpilddirektoru. Bet dzīve jau parāda, kāds modelis ir efektīvāks.

Alnis Auziņš

Saeimas vēlēšanas novadā

Mūsu novadā vēlētāju aktivitāte 11. Saeimas vēlēšanās ir bijusi 59,42% — lielākā, nekā 10. Saeimas vēlēšanās.

Visas iecirkņu komisijas bija noslogotas visu dienu, jo vēlētāji nāca kā pēc grafika — nebija ne milzīgu pieplūdumu, ne dīkstāves. Atnākušie bija izvēlējušies jau laikus, tādēļ viss notika raiti.

Vēlēšanu komisijas darbs visu dienu ir spraigs, bet jau pēc iecirkņa slēgšanas spraigums divkāršojas, jo jābūt ļoti uzmanīgiem un precīziem, saskaitot un apkopojot rezultātus. Varu uzteikt mūsu novada iecirkņu komisiju darbu, galā tikām tīri labi. Nederīgo vēlēšanu zīmju skaits ir bijis neliels, jo vēlētāji ar savu balsojumu patiešām ir gribējuši ietekmēt kopējo vēlēšanu rezultātu. Nekādi starpgadījumi vēlēšanu dienā netika konstatēti, arī novērotāji uz tik attālu vietu nebija ieradušies.

Arī mūsu novadā vienam iecirknim bija jāpagarina darba laiks līdz plkst. 22.00. Šo iespēju izmantoja 13 vēlētāji. Mums pagarinātais darba laiks bija Vīdales iecirknim, jo šis iecirknis atrodas novada centrā, ir labi piebraucamie ceļi un tajā ir ļoti darbīga komisija. Protams, daudziem izdevīgāk būtu bijusi Dundaga, un pēc plkst. 20.00 vēlēt gribētāju netrūka, taču tika ņemts vērā Dundagas iecirkņa darba apjoms balsu skaitīšanā (visvairāk nobalsojušo). Balsu skaitīšanas programmu neizmantojām pirmo reizi, bet šoreiz bija cits tās izstrādātājs, un pat vēlēšanu dienā nebija pārliecības par programmas sekmīgu darbību. Jāpakritizē arī aploksnes, jo, tā kā nevarēja saskatīt noplēšamo lapiņu, aizlīmēšana sagādāja grūtības. To esam atzīmējuši vēlēšanu gaitas protokolā, un cerams, ka Centrālā vēlēšanu komisija to ņems vērā.

Izsaku lielu pateicību visām novada iecirkņu komisijām par darbu un ceru uz turpmāku sadarbību!

Derīgo vēlēšanu zīmju skaits par katru kandidātu sarakstu novadā: Zaļo un Zemnieku savienība — 564; Zatlera Reformu partija — 559; Vienotība — 476; Visu Latvijai!–Tēvzemei un brīvībai/LNNK — 442; Saskaņas centrs — 86; Šlesera reformu partija LPP/LC — 35; Par prezidentālu republiku — 22; Brīvība. Brīvs no bailēm, naida un dusmām — 12; Pēdējā partija — 11; Kristīgi demokrātiskā savienība — 8; Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija — 6; Tautas kontrole — 2; PCTVL — 0.

Sandra Kokoreviča,
novada vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja

Dundagas seriāls

Mašīnu un traktoru stacija Dundagā

Atpakaļlaikus godājot, raudzīsim saukt atmiņā pēckara gadus un Mašīnu un traktoru staciju. Viļņa Mitlera atmiņas aptver laiku no 1948. gada jūlija līdz oktobrim.

Pēdējo reizi Krievija (PSRS) labību uz ārzemēm eksportēja 1928. gadā. Turpmākajos gados, veiksmīgi iznīcinot budžus un ierīkojot kolhozus, lauksaimniecību izdevās sagraut. Lai stāvokli kaut kā uzlabotu, Krievija par zeltu iepirka no ASV un Anglijas traktorus, atdodot tos jaunierīkotajiem kolhoziem. Pieradis pie vēršiem, *Ivans* traktoru, kas tomēr nedaudz atšķiras no vērša, dažās dienās pārvērta lūžņos. Lai saglabātu *zelta* traktorus un gūtu no tiem kaut nedaudz labuma, valsts organizēja savu uzņēmumu — Mašīnu un traktorus stacijas (MTS) — un tajā apmācīja traktoristus darbam ar traktoriem, un piesaistīja speciālistus to remontam.

Arī Dundagā līdz pēc kara nodibināja MTS, kurā savāca zemniekiem atņemtos traktorus, kuļmašīnas un citu lauksaimniecības tehniku.

MTS — kantoris, darbnīcas — atradās vietā, ko tagad sauc par Meliorāciju, kantoris — Bergholda mājā (vecajā bērnudārzā), turpat arī daži dzīvokļi, direktors Bolužs (krievs) un galvenais grāmatvedis Latiševs (puskrievs) dzīvoja Valisa mājā. Faktiski visu grāmatvedību komandēja vecais pagasta skrīveris MTS vecākā grāmatveža činā Fricis Īvnieks, galvenais agronoms bija Krišjānis Blauss, kadru priekšniece Ilga Grīnīte, lauksaimniecības mašīnu mehāniķis Reinbergs — vecs lauku kalējs no Muņiem, un vēl vesela varza visādu rokaspuišu, to skaitā es — iecirkņa agronoms — gandrīz pusgadu. Nesen atradu papīru, komandējuma apliecību (skatīt attēlu!), ka esmu komandēts kā rajona agronoms. Tā nav taisnība, biju jaunākais agronoms! Biju 17 gadus vecs, un mana karjera ilga tikai dažus mēnešus.

Pēc kara trūka cilvēku. Daudz bija aizbraukušu, pazudušu, aizgājušu bojā. Tiem vadītājiem, kas uzradās, jau daudz ko nevajadzēja zināt, tikai — kā to svilpi pūst. Fricsonu Gusts, bijušais kuļmašīnu meistars, bija izpildkomitejas priekšsēdētājs, Vīdales kolhoza priekšsēdētājs. Kas tur bija jāzina, galvenais, ka piekrita.

Darbiniekus tomēr vajadzēja. Tajā laikā bija iespēja viegli kāpt uz augšu. Mans sola biedrs Alfrēds Kalnenieks pēc kara bija komsorgs, sekretārs, gāja uz augšu kā vells ar vējlukturi, kamēr nodzērās.

Te bija vakuums. Nebija ne tikai ar augstāko izglītību, nebija ar vidējo. Vajadzēja zināmu laiku, lai izskolotos tie, kas mācījās vidusskolā, studēja. Un tie, kas izstudēja, neatgriezās Dundagā. Te bija kadru bads! Mani 17 gados ar svētdienas skolas izglītību un nepilnu gadu Zūru lauksaimniecības skolā iecēla par agronomu.

Vidusskolā par direktori sāka strādāt Marta Agendūne, vēlāk Kajaka, tikko bija beigusi augstskolu, cik viņai bija gadu, divdesmit pieci. Mana sieva tūlīt pēc vidusskolas sāka strādāt par skolotāju, mašele tāpat. Vidusskola — tā jau bija izglītība! Tādi musturi bija samērā ilgi.

MTS saimniecībā tobrīd bija 12 kuļmašīnas (nodotas manā pārziņā), kuru piedziņai izmantoja 2 pašgājējas lokomobiles, 1 kāpurķēžu traktors *ХТЗ-НАТИ*, riteņtraktori *Lanz-Bulldog* un *Fordson*, kā arī ar zirgiem pārvadājamas tvaika lokomobiles. Pie kuļmašīnām strādāja brāļi Īvnieki, Friča dēli — Gunārs un Vilnis, Roberts Grīnītis, Vizbulis (Kaļķos ar pašgājēju), Baltiņš (Ūķenē), Puškurs, Celms. Vēl strādāja aršanā riteņtraktori *Fordson* un *Универсал У-2*, traktorists bija Riekstiņš.

MTS pakļautībā bija Mašīnu un zirgu iznomāšanas punkti (MZIP), viens tāds bija Eniņos ar priekšnieku krievu Afanasjevu. Šo punktu rīcībā bija zirgi un zirgu vilkmes lauksaimniecības mašīnas. Kā MTS, tā MZIP uzdevums bija sniegt tehnisko palīdzību lauksaimniecības darbos jaunajiem (Staļina) darba zemniekiem un kolhoziem.

Dundagas MTS apkalpes zonā bija Dundagas un Ugāles pagasts. 1948. gada vasarā Dundagā bija viens kolhozs — Vīdalē *Jaunā gvarde* (priekšsēdētājs Gustavs Fricsons, rēķinvedis Freibergs) un Ugālē *Uzvara* (priekšsēdētājs Līdaka).

1948. gada rudenī tā saucamajās jaunsaimniecībās kūla, katru dienu iekuļot 10–12 tonnu graudu, turklāt šīs tonnas nebija faktiskās, bet gan uz savstarpējās vienošanās pamatiem: kā saimnieks un kuļmašīnas vadītājs sarunāja. Pie katras kuļmašīnas bija svari, un līdzi kuļmašīnai gāja divi pilnvarotie, kuru uzdevums bija «precīzi» nosvērt izkulto. Faktiski svēršana notika tā — pilnvarotos piegāza pilnus ar alu un ļergu, ievēla salmos vai labākajā gadījumā istabā gultā, uzmanot, lai viņi neredzētu dienas gaismu, uz svariem uzlika 2–3 maisus labības, kas tur nostāvēja līdz kulšanas nobeigumam, un viss pārējais palika Dieva ziņā.

Tobrīd pie mums zemniecība dalījās 3 politiski ekonomiskās kategorijās: budži, vidējie darba zemnieki un jaunie darba zemnieki. Tā saucamie budži — saimnieki, kuriem bija atstāti 30 ha zemes bez tiesībām izmantot algotu darba spēku, pārējā zeme bija atdota jaunajiem darba zemniekiem (5–15 ha) «mūžīgā lietošanā». Budžiem bija bezjēdzīgi paaugstinātas lauksaimniecības nodevas (graudi, piens, gaļa, olas, vilna), meža klaušas (izcērtamie un izvedamie kubikmetri) un naudas nodevas neatkarīgi no tā, vai saimniecībā bija darba spējīgi cilvēki, arī zirgi un govis, vai nebija. Neizpildes gadījumā saimniekus notiesāja, mantu konfiscēja (pievāca, izplenderēja). Budži bija paredzēti likumīgai iznīcināšanai.

Ulmaņlaika jaunsaimnieki — tie bija vidējie darba zemnieki. Šī kategorija tajā laikā bija vislabāk situēta — nodevas, nodokļi, klaušas bija normālas un visumā izpildāmas.

Jaunie darba zemnieki, kuriem krievi mūžīgā lietošanā piešķīra budžiem atgrieztos 5–15 ha zemes gabalus bez ēkām, bez lauksaimniecības dzīvniekiem, bez sēklas un inventāra, nedrīkstēja būt nekādās radniecīgās vai draudzīgās attiecībās ar budžiem, kuru zemes viņiem piešķīra. Jauno zemnieku kategorijai bija paredzēts visplašākais MTS un MZIP atbalsts ar sēklas materiālu, zemes apstrādi, sēju, izaudzētā novākšanu. Par visiem šiem pakalpojumiem rudenī pēc nokulšanas vajadzēja norēķināties natūrā, t. i., samaksāt ar ražu, pirmkārt, par MTS pakalpojumiem, tad atdot sēklu, nodot graudus valsts nodevās, samaksāt nodokļus naudā. Bet par graudiem valsts nodevās saņēma smieklīgi maz, ja nemaldos — 5 rubļi pūrā, toties labības cena tirgū bija 100 rubļu pūrā, tad jau bija kartīšu sistēma un Krievijā bads.

Kad rudenī to visu nokārtoja, tad tik vien bija prieks, kā par Staļina saimnieku skaitīties. Parādā nepalika, bet pašam arī nekas neatlēca. Un desmit hektāros nevar saimniekot, ideāla ir apmēram 20 hektāru saimniecība, kā bija Ulmaņlaikos.

Tais pašos Kalķos, kad Vizbulis kūla ar savu (bijušo) pašbraucēju, lai nebūtu kūlējs ar rokām jāstumj šķūnī, nolaiž pašbraucējam skursteni un brauc šķūnim cauri ar visu kūlēju — dūmi un dzirksteles vien nogriežas! Nekas nenodega! Toruden zemnieki saveda graudu nodevas, piegāza pie baznīcas 5–6 vācu barakas, veco skolu (abus stāvus), un, ja nemaldos, — arī pareizticīgo baznīcu.

Uzklausīja Alnis Auziņš
Foto no Ausekļa Šleinera albuma

(Turpmāk vēl.)

• *Auseklis Šleiners MTS sētā izmēģina tolaik jaunu, modernu traktoru.*

Latvijas PSR
LAUKSAIMNIECĪBAS MINISTRIJA
МИНИСТЕРСТВО
СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА
Латвийской ССР

29. mar. 1948 g.
№ 47.

KOMANDĒJUMA APLIECĪBA
КОМАНДИРОВОЧНОЕ УДОСТОВЕРЕНИЕ

Izdots biedr. Mitlers Vilnis
Выдано тов. (Uzvārds, vārds un tēva vārds — фамилия, имя и отчество)
rajonā agronoms.
(Amats — должность)
Dundagas MTS
(Apliecības izdevēja iestādes nosaukums — наименование органа, выдавшего удостоверение)
Ventspils - Daugavm. dol.
komandēšanai uz
командированному в (Ceļapunkta nosaukums — пункт назначения)

Komandējuma ilgums 3. dienas, līdz 2. dec. 1948 g.
Срок командировки дней по
Pamats: Pavēle № 37. no 29. marts 1948 g.
Основание: Приказ от
Deriga, uzrādot pasi, ser. №
Действительно при предъявлении паспорта, сер.

Iestādes vadītājs:
Руководитель учреждения

LPT Parsugtipografija, 2ligā. 20.000. S-242.

• *MTS kantoris un darbnīcas 20. gs. 50. gados. Vēlāk šo vietu nosauca par Meliorācijas sētu.*

• *Cisternmašīna. Pirmais no labās — Auseklis Šleiners.*

Pie mums, uz zemēm

Ieradušies, lai paliktu

Kopš gada sākuma pamestajās ražošanas telpās bijušajā MRS teritorijā Dundagā saimnieko SIA *Woodstuff*. Stāsta uzņēmuma komercdirektors Mārtiņš Grasmanis.

Uzņēmums dibināts 2006. gadā. SIA *Woodstuff* ir ražotne Salacgrīvā. Mārtiņš Grasmanis, Alsungā dzimis un Saldū audzis kurzemnieks, pašlaik dzīvo Rīgā. SIA *Woodstuff* Dundagas ražotnē nodarbina 20 cilvēku un ražo kamīnmalku, zāģmateriālus un taras dēlīšus.

— Kāpēc izraudzījāties Dundagu?

— Pēdējos divus gadus meklējām Latvijā vietu, kur varētu vēl attīstīties. Padomā bija Pierīga un Jelgava, kas tomēr dažādu iemeslu dēļ nelikās piemērotas. Tad uzzinājām par šo vietu, kur agrāk arī notikusi kokapstrāde. Kurzemē mežizstrādei un kokapstrādei ir spēcīgas tradīcijas, pavisam tās nav izzudušas. Lai arī ir grūtāki laiki, gan pamazām mūsu ražotne ies uz augšu. Šeit saskatām iespēju attīstīt lielāku uzņēmumu.

Cerējām arī uz darba resursiem. Tagad gan esam kļuvuši piesardzīgāki. Cilvēki jau it kā ir, Dundaga ir paliela, tomēr lietpratīgu strādnieku palicis maz. Es pat šaubos, vai tālākā nākotnē, paplašinoties, mēs iztiktu ar dundadzniekiem vien.

— Kāds izvērtās pats sākums?

— Te esam no šī gada pirmā janvāra. Kad ienācām, te divus gadus nekas nebija darīts. Ienākot aizlaistā teritorijā, ir jāiegulda. Bankas diemžēl pretī nenāk. Arī no valsts īpaša atbalsta nav.

Pirmie mēneši pagāja, iekārtojot jauno vietu un sagatavojoties ražošanai. Esam sakārtojuši ražotnes ceļus, ievilkuši elektrību, uzbūvējuši un pieslēguši kaltes. Tas viss ir ieguldījums — infrastruktūrā, tāpat arī algās. Šeit strādājam tikai 9 mēnešus, oktobris būs pirmais mēnesis, kad sāksim ražot ar pilnu jaudu. Pagaidām mūs vēl lāgā nepazīst, uzticība ir jāiegūst.

— Pastāstiet par ražošanas virzieniem!

— Jau diezgan sekmīgi esam sākuši eksportēt kamīnmalku. Tai ir nākotne. Ar to, protams, var kurināt ne tikai kamīnu, bet arī daudz ko citu, kaut vai grilus! Uzskatu, ka Latvijā maz pārstrādā mazvērtīgo koksni. Ražojot kamīnmalku, mēs šai precei pievienojam savu vērtību un eksportējam.

Zāģmateriālu cehā gatavojam zāģmateriālus. Tas ir otrs virziens. Pavisam nedaudz šīs produkcijas paliek Latvijā, galvenokārt viss domāts eksportam. Ar skujkoku iegādi ir zināmas problēmas, — blakus ir divas lielas skujkoku rūpnīcas. Mums vēl jāiekaro vietējo mežu īpašnieku un meža izstrādātāju uzticība. Ar malku to esam diezgan veiksmīgi izdarījuši. Mums jau ir vietējie sadarbības partneri, no pašas Dundagas gan nedaudz, vairāk no reģiona.

— Vai Dundagas pusē pietrūkst jaudas?

— Grūti atbildēt. Kāds varbūt tiešām negrib ar mums sadarboties, kādam, iespējams, palicis rūgtums sirdī no iepriekšējiem šajā vietā strādājošiem uzņēmumiem, varbūt tā ir nesamaksāta nauda...

Trešais virziens, ko tagad tikai aizsākam, ir taras dēlīšu zāģēšana. Nākamgad raudzīsim arī šajā ziņā kāpināt apjomu. Arī tas ir eksportam. Kopumā izvedam 99 % visas produkcijas. Vietējais tirgus ir ļoti kūtrs.

— Vai te, Ziemeļkurzemē, jūtat konkurentu elpu?

— Nedaudz ietekmē lielās kompānijas, kas nosaka koksnes tirgu un cenas. Tie vairāk ir ārzemju uzņēmumi, kurus interesē tikai ražot un pelnīt. Ar labu vārdu gribu pieminēt *Kurekss*, kas iekarojis savu stabilu vietu tirgū un ar kuru zināmā jomā mums jau izveidojusies laba sadarbība.

— Jūs tātad dodat darbu diviem desmitiem cilvēku. Vai vietējiem?

— Gan dundadzniekiem, gan citiem no bijušā Talsu rajona. Apzināmies, ka mums vēl jārada ļaudīs uzticība, lai cilvēki nesvaidītos, meklējot, kam pārdot savu koku, arī — kur rast darbu. Nākotnē darbaroku vajadzēs! Gribam radīt stabilu priekšstatu par sevi.

— Cik viegli ir dabūt strādniekus?

— Esmu ievietojis sludinājumus internetā, arī Nodarbinātības valsts aģentūras lapā, bet mēneša laikā nav pieteicies neviens!

— Tad jāprasa: cik specifiskas iemaņas vajadzīgas, lai strādātu jūsu ražotnē?

— Nekas īpašs. Sakrāmēt malku spēj divpadsmitgadīgs bērns. Pie mums tā jāsakrāmē īpašā iepakojumā promvešanai. Vajag tikai uzcītību...

— Bet prasības pret skaidru prātu?

— Mēs nepieļaujam iespēju, ka darba vietā kāds būtu alkohola reibumā.

— Vai tas nav tāds bēdīgs paradokss, ka valstīt it kā valda bezdarbs, bet krietnu strādnieku trūkst?

— Pat nemāku īsti izskaidrot. Kad mēs iesākām savu uzņēmumu, tā saucamajos treknajos gados, bija grūti noturēt strādājošos, jo viņi tiecās tur, kur vairāk maksāja. Tagad mūsu algas ir palikušas tajā pašā līmenī, bet — cilvēku nav.

Jā, te ir bijušas kokzāģētavas. Es spriežu tā. Daļa strādnieku ir jau gados. Daļa ir ārzemēs. Un vēl daļa ir atradusi citu nodarbošanos un pārcēlusies uz citurieni tepat Latvijā. Jābūt ļoti vilinošam piedāvājumam, lai šādus cilvēkus dabūtu atpakaļ. Piemēram, mēs pašlaik meklējam kokzāģētavas vadītāju — cilvēku, kam būtu plašs kokapstrādes industrijas redzējums vispār, kas izprastu norises ne tikai Latvijā, bet kaut nedaudz arī pasaulē. Nudien jāsāk domāt, ka visi iespējamie šādas jomas speciālisti ir aizbraukuši.

Saviem darbiniekiem saku: labprāt jums maksātu lielāku algu, bet mums Eiropā vienmēr būs priekšā krievi, baltkrievi, poļi, kam ir iespēja savus ražojumus pārdot lētāk. Un tomēr — algas līkne mums katru mēnesi kāpj uz augšu. Palielinoties apgrozījumam, tās varētu vēl pieaugt.

— Vai aizvadītajos deviņos mēnešos jums izveidojies savs strādājošo kodols?

— Tiešām tāds ir, un es vēlos pateikt lielu paldies tiem strādniekiem, dundadzniekiem, kam ir izpratne par darbu un centība. Nav jau viss tikai slikts un melns! Man tiešām prieks par šiem cilvēkiem, kas godprātīgi strādā no pirmās dienas. Bez viņiem es te neko nebūtu izdarījis. Īpaši pirmajā, visgrūtākajā gadā. Skaidrs, ka arī turpmāk viss nenotiks gludi, būs kļūdas, sastrādāšanās nāk ar laiku, bet tieši pirmajā gadā jāiziet cauri visam ražošanas ciklam. Kamīnmalkas ražošanā ir izteikta sezonalitāte. Ceru arī uz Piltenes purvā nodarbinātajiem, tā varētu izvērsties par labu mijiedarbību, — viņiem būtu iespēja strādāt pie mums, kad purvā darba nav.

— Kāda jums bijusi saskare ar pašvaldību?

— Grūti jau ienākot kaut ko prasīt. Pašlaik ar pašvaldību vēl neesam uz «tu». Mēģināsim tuvināties, mums ir daži priekšlikumi. Jāsadarbojas jau ir, esam Dundagas novadā.

Būs autoserviss un automazgātuve

Novada centrā pie *ICO* degvielas uzpildes stacijas redzami celtniecības darbi. Par to, kas tur top, lūdzu pastāstīt SIA *ICO* valdes locekli Ivo Kaleru.

— Kā rakstīts projektā, top *ICO automobiļu apkopes un remonta centrs*, bet, vienkārši sakot, autoserviss. Jau 2002. gadā mūsu firma bija iegādājusies un atvedusi uz Dundagu angāru — metāla konstrukciju. Toreiz Lauku atbalsta dienests (LAD) neapstiprināja mūsu projektu. Pirms pusotra gada sagatavojām jaunu, ko LAD pagājušā gada beigās apstiprināja. Atlika sagatavot un iesniegt dokumentus finansējuma saņemšanai.

Uzskatu, ka iedzīvotājiem noderētu autoserviss, kurā ir visas vajadzīgās iekārtas, lai jebkuram, kas vēlas pārbaudīt automašīnu pirms ikgadējās tehniskās apkopes, ir iespēja to izdarīt. Tā cilvēki varētu samazināt gan laiku, gan izmaksas, kas veidojas, braucot uz Talsiem, uz apskati.

Tāpat ir zināms, ka daudzi automašīnu īpašnieki braukā uz Talsiem, pat Ventspili, kad vietējie remonta meistari ir aizņemti. Tie atkal ir papildu izdevumi un iztērēts laiks. Autoserviss Dundagas centrā ļautu atrisināt šos jautājumus.

Esam iegādājušies arī krāsošanas kameru. Līdz ar to iedzīvotājiem un uzņēmumiem būs iespēja krāsot savas automašīnas kvalitatīvos apstākļos un ātrāk.

Automazgātuve sākotnēji ir iecerēta ēkas iekšpusē — vietā, kur veiks arī nelielus remonta darbus, bet nākampavasar domājam izbūvēt ēkai piebūvi, kurā ierīkot tikai automazgātuvi.

Ceru, ka izdosies arī piesaistīt autoelektriķi, tāpat iegādāties arī atbilstošu datoru ar nepieciešamajām programmām. Tas ir pieprasīts pakalpojums, ko vēlamies piedāvāt jau šā gada beigās. Servisu plānojam atvērt decembrī, bet tas būs atkarīgs no laika apstākļiem un no tā, vai celtniecības gaitā neradīsies kādi neparedzēti darbi, vai nebūs vajadzīgi papildu ieguldījumi.

— Cik jaunu darbavietu radīsiet?

— LAD projekts nedaudz ierobežo. Proti, šādiem pakalpojumiem domātā programma paredz, ka uzņēmumā kopā nedrīkst būt vairāk par 9 darbiniekiem. Pašlaik esam pieci, ieskaitot mani kā valdes locekli. Komerclikums gan pieļauj, ka valdes loceklis var būt bez atalgojuma. Izmantošu šo iespēju, lai izbrīvētu vēl vienu štata vietu, līdz ar to varēšu pieņemt darbā vēl piecus jaunus darbiniekus.

— Vai tie jau apmēram zināmi?

— Daži varētu būt zināmi. Raugos uz dundadzniekiem. Svarīgākais kritērijs pēc tiešās amata prasmes ir spēja sniegt pakalpojumu, kontaktēt ar klientu. Tas manā skatījumā ir grūts uzdevums. Jebkuram pakalpojuma sniedzējam, arī automehāniķim, ir jāprot sarunāties ar jebkuru klientu. Tāpēc pievērsīšu uzmanību arī šim īpašībām.

— Vai uzņēmumam paredzat izaugsmi?

— Nākotnē noteikti. LAD ierobežojums nodarbināt ne vairāk par 9 darbiniekiem ir uz 7 gadiem. Varbūt izaugsmes gadījumā šos nosacījumus pārskata, varbūt arī jaunam projektam būs jāizveido jauns uzņēmums.

Kolkas šprotu triumfs Maskavā

Septembrī Krievijas galvaspilsētā notikušajā starptautiskajā pārtikas produktu izstādē *World Food Moscow–2011* izcilu panākumu guvušas SIA *Līcis–93* šprotes — sudraba medaļu. Šos konservus ražo tieši Kolkas cehā. Apsveicam!

Maskavā bijusi liela interese par Latvijas zivju konserviem. Mūsu zivju pārstrādes uzņēmumi izstādē pārstāvēti vienā kopstendā, kopumā vairāk nekā 100 dažādu zivju konservu veidu no Baltijas jūras un arī okeāna zivīm. Izstāde *World Food Moscow* notiek jau desmito gadu pēc kārtas ekspocentrā *Krasnaja Presņa*, allaž septembra vidū. Tā ir Krievijas lielākā starptautiskā pārtikas izstāde ar ļoti labu slavu, kuras laikā ierasti slēdz nozīmīgus pārtikas piegādes līgumus un vienojas par nākamā gada sadarbību.

Tuvāk lūdzu pastāstīt Kolkas ražotnes vadītāju Regīnu Rūmnieci.

— Apsveicu ar lielisko panākumu! Cik sen SIA *Līcis-93* piedalās šajā izstādē?

— Vairākus gadus gan, un līdz šim veiksmīgākā bija 2003. gada izstāde, kad ieguvām zelta medaļu.

— Kādi ir galvenie kritēriji, pēc kuriem vērtē šo ražojumu?

— Vērtē pēc kvalitātes — organoleptiskās īpašības, tas ir, pēc smaržas, garšas, konsistences, kā arī estētiskās īpašības, noformējumu.

— Cik daudz uzņēmumu piedalījās tieši šajā, šprotu nozarē? Ko dod starptautiskā atzinība, kādas papildu iespējas tā paver?

— Šogad piedalījās pieci zivju pārstrādes uzņēmumi. Atzinība dod iespējas apgūt tirgu Rietumeiropā, paplašināt Āzijā. Neapšaubāmi, ar šādām izstādēm mēs kļūstam pazīstamāki, medaļa ir augsts novērtējums mūsu kvalitātei.

— Kā paliek ar nesenā pagātnē bēdīgi slaveno cīkstiņu ap benzopirēna līmeni šprotēs? Tagad šī norma ir Eiropas Savienības apstiprināta? Un tā apmierina gan ražotājus — lai šprotes izskatītos un garšotu pēc šprotēm, gan arī lielo tirgu Krievijā? Vai nav savā ziņā ironiski, ka augstā starptautiskā atzinība iegūta tieši Maskavā?

— Eiropas Savienības noteiktā benzopirēna norma ir 5 miligrami uz kilogramu, un Krievijas zivjrūpniecībā tā ir tāda pati. Mūsu firmai šī prasība problēmas nav radījusi nekad, vienmēr normu esam ievērojuši. Citiem uzņēmumiem gan ir bijis jāmaina kūpināšanas režīms, jāievēro, lai kūpinātu ar tīrām alkšņa skaidām. Protams, bija tur arī tirgus politikas īpatnības.

Es teiktu, ka Krievijas puses stingrās prasības nāk par labu visiem šīs produkcijas ražotājiem, arī mums, un, pats par sevi saprotams, visiem patērētājiem.

— Kādi jaunumi pēdējā laikā skāruši Kolkas cehu? Vai palielinājies darbavietu skaits? Un cik no strādājošiem ir novada iedzīvotāju?

— Septembrī uzstādām jaunu kūpināšanas tuneli. Līdz ar to esam radījuši trīsdesmit jaunas darba vietas. Pavisam mums ir ap 400 strādājošo, no tiem apmēram divas trešdaļas ir no Dundagas novada.

Lappusi sagatavoja Alnis Auziņš

Līvõ āiga • Līvu laiks

Tēriņtš!

Rudens ir sācies, un zaļās lapas, vasaras liecinieces, pamazām krāsojas zeltā un birst. Tā *Līvu laikā* vēl lasāmas atskaņas no vasaras pēdējiem notikumiem. Gan Kurzemē, gan Vidzemē vēl paspējušas notikt Lībiešu dienas. Esam paguvuši pastrādāt pēdējā talkā. Arī politika lībiešiem nav izpalikusi. Tad nu dosimies tālāk rudenī un redzēsim, kas būs tālāk. Ja ir ko pastāstīt — zvaniet, rakstiet. Gaidīšu!

Linda Zonne
e-pasts: linda.zonne@gmail.com;
tālr.: 26487228

Līvu ziņas • Līvõd tieudõd

6. IX Līvu jauniešu ansamblis *Nurmorkestõr* kopā ar Dundagas jaunsargiem un sīkradzniekiem piedalījās Mazās kavalērijas talkā Sīkragā. Tiem, kas vēl nezina, Mazā kavalērija ir «Ceļojoša, darbīga, muzikāla un iedvesmojoša draugu un domubiedru kopa, kura dodas apkārt pa Latvijas mazajiem nostūriem, lai kopīgā darbā vienotu un iedvesmotu cilvēkus radīt kaut ko mazu un skaistu». Tajā galvenokārt darbojas vairāki pazīstami mūziķi, kas augustā ierakstīja mūzikas albumu *Viegli* ar Imanta Ziedoņa vārdiem. Pēcāk talcinieki devās Jāņa Dambīša vadītā ekskursijā uz Kolkasragu. Īpašu muzikālu pārsteigumu — koklētu ansambļa priekšnesumu — sagādāja Kolkas mūzikas skola. Viss beidzās ar kopīgu muzicēšanu un pirtiņas apmeklējumu. (Sk. arī iepriekšējo *Dundadznieku*! — Red.)

16., 17. IX Ventspilī notika lībiešu kultūras dienas. To programmā: konference par lībiešu identitāti un atpūtas, izklaides pasākums Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā ar bukstiņbiezputru, mazbānīti un lībiešu dziesmām. Pasākuma mērķis — iepazīstināt ventspilniekus un pilsētas viesus ar lībisko mantojumu.

Jāņa Medņa foto

Mazākumtautību padome Pižkīztrov jag

Dāvis Stalts: «Mazākumtautību konsultatīvā padome — cerība Latvijas nacionālo minoritāšu jautājumu sakārtošanai nākotnē!»

22. VIII Valsts prezidents Andris Bērziņš pieņēmis lēmumu atjaunot Mazākumtautības konsultatīvās padomes darbību, par tās priekšsēdētāju ieceļot Latvijas Azerbaidžāņu kultūras centra padomes priekšsēdētāju, Rīgas klasiskās ģimnāzijas direktoru Romanu Alijevu.

Pēc padomes atjaunošanas apstiprināts arī jaunais Mazākumtautību padomes likums un sastāvs, kurā darbosies arī Līvu savienības priekšsēdētājs Dāvis Stalts.

«Ir ļoti svarīga šādas padomes atjaunotne, vēl jo vairāk brīdī, kad valstī ar tik lielu skaitu cittautiešu un dažādām etniskām grupām ir likvidēta Integrācijas ministrija. Uzskatu, ka mazākumtautību jautājumiem jāpiešķir vajadzīgā vērība un, pats mazākais, jāatjauno Nacionālo lietu nodaļa Kultūras vai Tieslietu ministrijas paspārnē, kuras tiešā darbība būtu vērsta uz Latvijas otras pamattautas — līvu — un Latvijas mazākumtautību biedrību valstisku atbalstu. Ne viss, kas kādreiz Latvijā ir īstenots, ir noticis nepareizi, un ir lietas, no kurām jāmācās un kuras jāturpina», skaidro Dāvis.

Saskaņā ar nolikumu Valsts prezidenta paspārnē esošās padomes darbības mērķis būs veicināt dialogu par mazākumtautību etniskās, kultūras, valodas un reliģiskās identitātes jautājumiem un sniegt atbalstu mazākumtautību sociāli politiskās līdzdalības veicināšanai.

Ko mazākumtautību padome ir devusi un dos lībiešiem un Dundagas novadam, Dāvim Staltam jautā Linda Zonne.

— Kādēļ kādreiz likvidēta Mazākumtautību konsultatīvā padome un ko tā paveikusi savā iepriekšējā darbībā, īpaši saistībā ar lībiešiem?

— Prezidenta Mazākumtautību padomi nelikvidēja, bet tās darbību man nezināmu iemeslu dēļ deaktivizēja. Līvus tur pārstāvēja kādreizējais Līvu savienības priekšsēdētājs Aldis Ermanbriks. Šai padomei ir ļoti ierobežotas funkcijas, kas pārsvarā saistās ar priekšlikumiem un ierosinājumiem gadījumos, kad to vajag Valsts prezidentam, līdz ar to tai nav regulāru sanāksmju un lēmumpieņemšanas mehānisma. Cik zinu, līvu dzīvi šīs padomes darbs līdz šim nav ietekmējis, nu lūkošu ko mainīt lietas labā.

— Kādi ir tavi mērķi, darbojoties šajā padomē? Vai ir kas konkrēts, ko vēlies īstenot, un vai tas būs jūtams arī Dundagas novadā?

— Domāju, ka varēšu plaši izstāstīt prezidentam par līvu lietas problemātiku, iespējamiem risinājumiem un Dundagas novada nākotnes vīziju. Man ir skaidrs redzējums, kā attīstīties Dundagas novadam, kas lielā mērā sakrīt ar novada vadības un iedzīvotāju interesēm. Dundagas novada nākotnes būtība — zaļais līvu novads. Attīstīta piensaimniecība, lauku, kultūras un ekotūrisms, īpaša — ekodraudzīga — ražošana. Esmu jau sācis strādāt un strādāšu Dundagas novada labā, jo savu nākotni vistiešākajā nozīmē saistu ar šī novada nākotni!

Vidzemes lībiešu dienas Vidūmõ līvliz pāvad

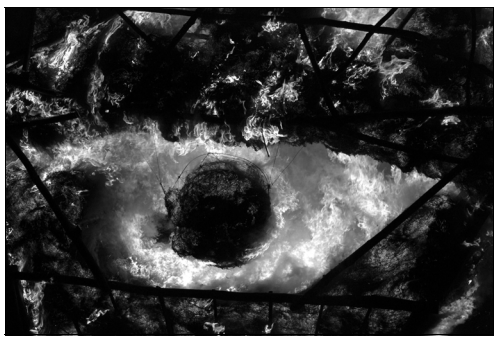

27. VIII Liepupē, Vidzemes līvu dienās, norisa starptautiskā Uguns nakts. Pasākums ietvēra nelielu talku, dancošanu, dziedāšanu, svinēšanu, stāstīšanu un ugunsrituālus. Dalībnieki naktī saņēmuši īpašu garīgo baudījumu. Pasākumu veidoja un vadīja Inese un Jānis Atis Krūmiņi. Ugunskuru kurināja jūras krastā, līdzās bija arī ugunsskulptūra, kas izdegot atveidoja dažādus tēlus. Liepupē Uguns nakti svinēja jau trešo gadu, tradīciju plānots turpināt arī nākamgad, pasākums ir publisks un pieejams visiem.

28. VIII Turaidas Muzejrezervātā, Vidzemes līvu dienu otrajā dienā, ikviens interesents varēja iepazīt Vidzemes lībiešus — galvenās dzimtas — un viņu vēsturi. Lībiešu ēdienus un koncertu gan bija sagādājuši aktīvisti no Dundagas novada. Ar runu par lībiešu tagadni un nākotni uzstājās arī Līvu savienības vecākais Dāvis Stalts. Tie, kas nebija Vidzemes līvu dienā, bet vēlas uzzināt ko vairāk par minētajām tēmām, var droši doties uz Turaidas muzejrezervātu jebkurā citā dienā, jo informācija par lībiešiem atrodas muzeja pamatekspozīcijā.

Baibas Krūmiņas teksts un foto

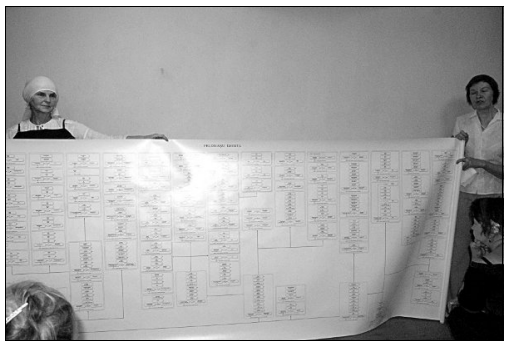

Raibs kā dzeņa vēders

Lai uzplauktu brīnumpuķe

Dundaga Mākslas un mūzikas skolas audzēknis Ernests Tropiņš ieguvis III pakāpes diplomu 16. Kanagavas Pasaules bērnu mākslas izstādē biennālē Japānā.

Izstādi atklāja 2. jūlijā, bet Ernests augsto atzinību saņēma par 8 gadu vecumā gleznoto darbu *Brīnumpuķes portrets*. Izstādei bija iesūtīti 23 266 sešus līdz piecpadsmit gadus vecu mākslinieku darbi no 77 pasaules valstīm, to vidū — 12 mūsu skolas bērnu darbi. Sveicot Ernestu un skolotāju Daci Čoderu ar starptautiskajiem panākumiem, lūdzām Daci pastāstīt sīkāk!

— Konkursa darbam klātpievienotajā anotācijā Ernests saka tā: «Es uzgleznoju fantāzijas zieda portretu. Man šķiet, ka patiesībā katrai puķei ir tāda — sava, īpaša seja. Mums tikai jāspēj to ievērot!»

Tas ir viens no galvenajiem mērķiem mācību vielas apguvē vizuālajā mākslā — iemācīties saskatīt ap sevi skaisto, īpašo un tad parādīt to savos darbos. Vērīgam un radošam cilvēkam paveras pasaule, kas ir krietni vien plašāka un krāsaināka, nekā šķiet.

Ernesta panākumi Japānā arī ir iemesls priecīgi krāsainām izjūtām mūsu skolā. Tādi nu mēs, mākslinieki un mūziķi, esam. Mums vajag gan klausītāju, gan skatītāju, ko iepriecināt. Katra atzinība dod jaunu sparu un pārliecību, ka varam vēl labāk!

Šim konkursam darbus atlasīju no skolas bērnu radošo darbu fonda, jo tā noteikumi paredzēja tēmas ar ļoti plašu un brīvu saturu: *Lauku darbi*, *Draugi*, *Ģimene*. Tā pirms gada uz Japānu devās 12 autoru interesantākie darbi — iztēles gleznojumi, pašportreti, sižetiskas kompozīcijas, kurās attēlota ģimene svētkos un ikdienā. No Dundagas uz tālo Kanagavas prefektūru aizceļoja arī Ernesta *Brīnumpuķes portrets* — sākumklašu uzdevums gleznošanas nodarbībās. Šādi uzdevumi bērniem patīk, jo kompozīcijas izveidi neietekmē sižets, kur attēlošanai gribas lietot daudz bezgalsīku detaļu. Darba formāts ir liels — A2, arī kompozīcijas elementiem ir jābūt samērīgiem pret to. Brīnumzieda sejā taču jāieskatās tuvu tuvu! Tātad visam interesantajam darbā jābūt skaidri parādītam. Kompozīcijas vienkāršību un detaļu skaidrību nosaka arī racionāli apsvērumi. Kā gan sīksīkās cilpiņās izgrozīties ar lielo, guaša krāsām paredzēto otu? Un tad... Sākas krāsainākā un pārsteigumiem bagātākā daļa — krāsu jaukšana, un zīmējums pārtop gleznā. Parasti to pavada liels jaunatklājēja prieks. Izrādās, krāsu toņu ir simtiem, ne tikai tās 6 vai 24, kas veikalā nopērkamas komplektos. Katrs ir savas krāsainības autors, un pirmās iemaņas gleznošanā paver daudz niansētāku skatījumu uz pasauli.

Katra bērna brīnumpuķe ir citāda. Ne tikai sejās, bet arī krāsā un rokrakstā, katrai savs īpašais raksturs. Arī mūsu bērni — visi īpaši un spējīgi. Ja māc šaubas par talanta klātesamību, varu iebilst — talants arī ir lolojams. Piedzimstot visi esam vairāk vai mazāk vienādi malači, bet unikāli gan. Tas arī ir tas potenciāls, lai, cītīgi mācot un vēl cītīgāk mācoties, eksperimentējot un līdzi domājot, atplauktu katra jaunā mākslinieka spēju un varēšanas brīnumpuķe!

Uzklausīja Alnis Auziņš

Ceļojums kaimiņu novados

13. IX dundadznieki kopā ar idejām bagāto ekskursiju vadītāju Ainu Šleineri atkal devās apceļot Latviju, šoreiz uz Pūri un Tukumu.

Pirmais apskates objekts ir Tukuma novada Jaunsātu pagastā — Kukšu muiža. Muižas pils celta 1725. gadā. Pēc gandrīz 5 gadu apjomīgajiem restaurācijas darbiem senajā godībā mirdz Latvijas kultūrvēsturiskais mantojums. Ļaujamies neaizmirstamajai muižas gaisotnei, sajūtam pagājušā gadsimta smaržu. Greznie paklāji, lustras, antīkās mēbeles, gleznas, pārsteidzošie sienu gleznojumi — katra telpa stāsta par ēku īpašniekiem un pagājušo gadsimtu mainīgo gaumi. Pēc Otrā pasaules kara vecajā mūra ēkā ienāca kolhoza pārvalde. Neatkarības laikā ēku atguva latviešu īpašniece, taču celtne stāvēja tukša un tādēļ pamazām tās stāvoklis pasliktinājās. 2000. gadā īpašumu iegādājās Daniels Jāns un muižas ēku lēnām sāka atjaunot. Pašlaik tā ir lauku viesnīca.

Kukšu muižas īpašnieks D. Jāns ar lepnumu stāsta par atjaunošanas darbiem, par iespēju atpūsties viesu namā. Bibliotēka, mednieku istaba, konjaku zāle, buduārs, zviedru istaba, brokastu zāle, istaba ar skatu uz ezeru, Lāčplēša istaba. Pie pils ziedu pārbagāto parku kopj divi dārznieki. Neaprakstāmi mūs iespaido saimnieka bibliotēka, kurā lielākā grāmatu daļa ir pavārgrāmatas. Daniels pats ir arī pavārs un gatavo viesiem maltīti. Savdabīgs, ar augu dažādību un bagātību mūs priecē pils dārzs un iekšpagalms, kas robežojas ar ezeru. Ļaujamies mieram un atpūtai...

Rīgas – Ventspils šoseja šķērso Pūri. Šis vārds mums saistās ar zemenēm, āboliem, ievārījumu, konfektēm, stādiem. Gide Valda Dzelzkalēja stāsta, ka valodnieki vārdu «pūre» skaidro dažādi — pūri, ziemas kvieši. Mēs, minot krustvārdu mīklas, iepazīstam Mīlestības aleju, kas aizved uz estrādi, un alpināriju, kurā aug eksotiski koki, kā korķa koks, valrieksta koks. Pēc tam dodamies uz lepno Pūres muižas kungu māju, ko patlaban pārdod par 90 000 latu. Sadraudzīgās biedrības nams jeb kultūras nams nesen kā atjaunots.

Par Pūres iedzīvotāju uzņēmību liecina dažādie uzņēmējdarbības veidi, piemēram, uzņēmums *Kuršu zeme*, kas nodarbojas ar gaļas un zivju pārstrādi. SIA *Pure Food* sākusi ražot hrenovinu — tomātu mērci ar mārrutkiem. Nogaršojam SIA *Pure Chocolate* ražotās gardās un izsmalcinātās šokolādes trifeles. Ceļmalā viena otrai pretī atrodas kafejnīcas. Pašvaldībai pieder arī grants atradne, te ražo būvmateriālus.

Tukumā raugām, kā Kristīne un Juris Rītiņi ar rokām veido dažādas dekoratīvas salmu figūras, skulptūras, lelles un suvenīrus. Tie ir dažādi pēc lieluma un tikai vienā eksemplārā. Daudzi darbi izdaiļo Latvijas dārzus un ārējās fasādes. Salmu darbnīca ir pirmā Latvijā, kas dod iespēju apskatīt neredzētus mākslas darbus no salmiem vai siena. Kopumā aplūkojami 163 eksponāti, no tiem 31 ir 3 līdz 5 metrus liels. Darbi ir izvietoti mājas priekšpagalmā un īpaši tūristiem iekārtotā muzejā.

Tālāk dodamies uz Uģa Daiņa keramikas darbnīcu Sātos. Keramiķis uzbūvējis ar malku kurināmu cepli svēpētās keramikas izgatavošanai. Apskatām saimniecībā noderīgas lietas: bļodas, krūzes, podus, vāzes un vērojam, kā keramiķis darbojas ar podnieka virpu.

Mājupceļā atkal apstājāmies Pūrē. Šoreiz, lai z/s *Gulbji* iegādātos augļu koku un ogulāju stādus.

Lūk, tik dažādas, interesantas ir mūsu ekskursijas kopā ar Ainu! Mājupceļš top īsāks un jautrāks, klausoties Ainiņas anekdotes. Vislielākais paldies par iespēju būt kopā un iepazīt vēl neredzēto tepat kaimiņu novados!

Irina Jānberga

Benjamiņa. Kā dzīvot modernam cilvēkam

15. X plkst. 14.00 un 18.00 Dundagas pilī izrāde par Emīliju Benjamiņu. Scenārija autore un režisore — Baņuta Rubesa, Emīlijas lomā aktrise Indra Burkovska.

Izrāde ir stāsts par vienu no Latvijas brīvvalsts ietekmīgākajām sievietēm, uzņēmēju Emīliju Benjamiņu. Tā vēsta par avīžu pārdevēju, kas kļuva par Latvijas pirmo lēdiju. Par sievieti, kas ar avīzēm, reklāmām, romāniem un modi uzbūvēja sev karaļvalsti Latvijā. Tas ir stāsts par mīlestību un varu no revolūcijas līdz diktatūrām.

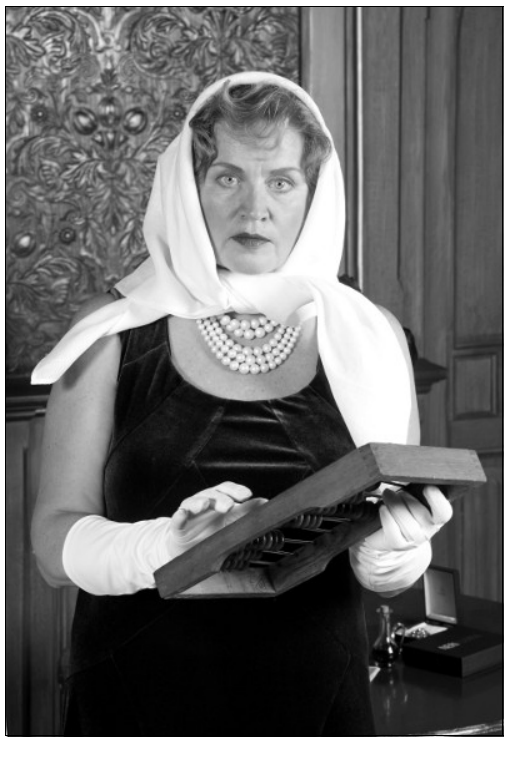

Baņuta Rubesa: «Par preses magnāti Benjamiņu varētu uzņemt seriālu, tāpēc, pētot vēstures materiālus, izrādei izvēlēti tikai paši nozīmīgākie Emīlijas dzīves notikumi».

I. Burkovska: «Negājām ierasto ceļu, kad aktieris mācās jau gatavu lugas tekstu. Izrādi ar režisori veidojām etīžu formā, kopīgi meklējot tās lietas, notikumus, frāzes un nianses, kas palīdz izjust un atklāt Benjamiņas personību».

Uzveduma apakšvirsrakts ir *Izrāde ar mūziku un pastaigu*, tai ir trīs daļas, kas notiek dažādās telpās. Skatītājiem ir iespēja iejusties pilnīgi pretējās noskaņās — no pamestas telpas aukstā tukšuma līdz greznai pieņemšanai pie Emīlijas Benjamiņas, kur skan dzīvā mūzika. *Benjamiņa. Kā dzīvot modernam cilvēkam* līdzinās brīvai improvizācijai, kurā skatītājs ir iesaistīts saistošā dialogā, ļaujot viņam it kā nejauši kļūt par līdzdarbojošos personāžu. Izrāde ir izzinošs notikums un reizē brīnišķīga atpūta. Vairāk par to — *www.benjamina.lv*.

Biļetes cena Ls 6, vaicāt Dundagas Kultūras pilī, tālrunis 63237859!

Sagatavojusi Laila Baumane

Dakterlejai — 200

— Ērts doktorāts skaistā vietā.
— Lauku aptieka no 1883. gada.
— Dvēseles un miesas dakteris Juris Bārs.
— Mūsdienu rakstības šūpulis.
— Daudzveidīgs drogu dārzs.
— Ražotnes, darbnīcas, zeļļi un staļļi.
— Ūdens — veselība un spēks.

Aicinām piedalīties ikvienu, kopā veidojot Dakterlejas jubileju! Gaidīsim radošos darbus par Dakterlejas vēsturi, tagadni un nākotni Dundagas Tūrisma informācijas centrā (TIC) līdz 15. XI. Tie var būt dažādi uzmanības pierādījumi šai vēstures notikumiem bagātajai vietai: fotogrāfijas, zīmējumi, kolāžas, nostāsti, instalācijas, apcerējumi, radoši un zinātniskās pētniecības darbi. Derēs pašu pieredzēti vēsturiski fakti, paša sacerēts dzejolis, varbūt redzējums par Dakterleju pēc 20 vai pēc 200 gadiem.

Alanda Pūliņa, Dundagas TIC vadītāja

5. X plkst. 16.00 viesnīcas *Talsi* konferenču zālē, Kareivju ielā 16, informatīvs seminārs *No darba ņēmēja par darba devēju — solis pretim savam biznesam!* Rīko Ventspils Augsto tehnoloģiju parks, SEB banka un Jauno uzņēmēju centrs. Pieteikties pa tālr. 29587029 vai epastu *natalija.lukasa@vatp.lv*. Sīkāk: *www.vatp.lv*.

Izstāde *Rāmavā*

No 6. līdz 9. X no plkst. 10.00 līdz 17.00 izstāžu kompleksā *Rāmava* starptautiska izstāde *Lauksaimniecības tehnika. Lauku sēta. Šķirnes trusis.*

Izstādes semināru programmu publicēs 3. X *Praktiskajā Latvietī* un 6. X *Latvijas Avīzē*. Satiksme ar 23. un 12. maršruta autobusiem, mikroautobusiem Rīga – Ķekava un Rīga – Baloži līdz pieturai *Valdlauču centrs* Bauskas ielā. Tālrunis uzziņām: 67600409.

«Dundadznieks» Nr. 17 (122)
2011. gada septembris.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV 3270.
Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Mareks Griciks, Velta Metene, Aivars Miška, Santa Namsone, Aldis Pinkens, Kristīne Savicka, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde, Aiga Štrausa.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos sniegusī amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējamais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 500 eks.
Internetā: www.dundaga.lv/avize